

The Family-Centered Gospel of Jesus Christ

By President Dallin H. Oaks

President of the Quorum of the Twelve Apostles

Het gezinsgerichte evangelie van Jezus Christus

President Dallin H. Oaks

President van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2025 general conference

Our doctrine and our belief in eternal families strengthen and bond us.

My loving brothers and sisters, thank you for your prayers on my behalf. I have felt them.

I.

The doctrine of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints centers on the family. Essential to our doctrine on the family is the temple. The ordinances received there enable us to return as eternal families to the presence of our Heavenly Father.

As of the April 2025 general conference, President Russell M. Nelson had announced the construction of 200 new temples. He loved to announce new temples at the conclusion of each general conference, and we all rejoiced with him. However, with the large number of temples now in the very earliest phases of planning and construction, it is appropriate that we slow down the announcement of new temples. Therefore, with the approval of the Quorum of the Twelve Apostles, we will not announce any new temples at this conference. We will now move forward in providing the ordinances of the temple to members of the Church throughout the world, including when and where to announce the construction of new temples.

The portion of my talk that I have just delivered was written after the death of our beloved President Russell M. Nelson. What now follows was written and approved weeks before, but it

Onze leer en ons geloof in het eeuwige gezin sterken en verbinden ons.

Lieve broeders en zusters, ik dank jullie voor je gebeden ten behoeve van mij. Ik heb ze gevoeld.

I.

De leer van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen draait om het gezin. De tempel is een essentieel onderdeel van onze leer over het gezin. De verordeningen die we daar ontvangen, stellen ons in staat om als eeuwig gezin in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te keren.

President Russell M. Nelson kondigde in de algemene aprilconferentie 2025 de bouw aan van de tweehonderdste nieuwe tempel onder zijn presidentschap. Hij kondigde graag aan het eind van elke algemene conferentie nieuwe tempels aan, en we verheugden ons allemaal met hem. Maar gezien het grote aantal tempels dat zich nu in de allervroegste plannings- of bouwfase bevindt, is het gepast om voorlopig minder tempels aan te kondigen. Daarom kondigen wij, met de goedkeuring van het Quorum der Twaalf Apostelen, in deze conferentie geen nieuwe tempels aan. We gaan door met het beschikbaar maken van tempelverordeningen aan kerkleden over de hele wereld. Op gepaste tijdstippen en via gepaste kanalen zullen we de bouw van nieuwe tempels aankondigen.

Het deel van mijn toespraak dat ik net uit heb gesproken, was geschreven na het overlijden van onze dierbare president Russell M. Nelson. Wat volgt, is weken geleden geschreven en goed-

still represents my teachings, inspired by the Lord.

II.

The family proclamation, announced 30 years ago, declares that “the family is ordained of God” and “is central to the Creator’s plan for the eternal destiny of His children.” It also declares “that God’s commandment for His children to multiply and replenish the earth remains in force.” And “we further declare that God has commanded that the sacred powers of procreation are to be employed only between man and woman, lawfully wedded as husband and wife.” As then-Elder Russell M. Nelson taught a Brigham Young University audience, the family is “pivotal to God’s plan. ... In fact, a purpose of the plan is to exalt the family.”

The Church of Jesus Christ is sometimes known as a family-centered church. It is! Our relationship to God and the purpose of our mortal life are explained in terms of the family. The gospel of Jesus Christ is the plan of our Heavenly Father for the benefit of His spirit children. We can truly say that the gospel plan was first taught to us in the council of an eternal family, it is implemented through our mortal families, and its intended destiny is to exalt the children of God in eternal families.

III.

Despite that doctrinal context, there is opposition. In the United States we are suffering from a deterioration in marriage and childbearing. For nearly a hundred years the proportion of households headed by married couples has declined, and so has the birthrate. The marriages and birthrates of our Church members are much more positive, but they have also declined significantly. It is vital that Latter-day Saints do not lose their understanding of the purpose of marriage and the value of children. That is the future for which we strive. “Exaltation is a family affair,” President Nelson has taught us. “Only through the saving ordinances of the gospel of Jesus Christ can families be exalted.”

The national declines in marriage and childbearing are understandable for historic reasons,

gekeurd, maar het geeft nog steeds mijn leringen weer, die door de Heer geïnspireerd zijn.

II.

In deproclamatie over het gezin, die dertig jaar geleden is uitgegeven, staat dat het gezin ‘door God is ingesteld’ en dat het ‘centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen’. Er staat ook in ‘dat Gods gebod aan zijn kinderen om talrijk te worden en de aarde te vervullen van kracht blijft’. En verder: ‘Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.’ Zoals de toenmalige ouderling Russell M. Nelson aan een publiek aan de Brigham Young University uitlegde: het gezin is ‘cruciaal voor Gods plan. [...] In feite is een doel van het plan om het gezin tot verhoging te brengen.’

De Kerk van Jezus Christus wordt ook wel een gezinsgerichte kerk genoemd. En dat is ze! Onze relatie met God en het doel van ons leven op aarde worden in termen van het gezin uitgelegd. Het evangelie van Jezus Christus is het plan van onze hemelse Vader voor het welzijn van zijn geestkinderen. Met recht kunnen we zeggen dat het evangelieplan uit de raadsvergadering van een eeuwig gezin afkomstig is, door ons aardse gezin wordt verwezenlijkt, en zijn toekomst in de verhoging van Gods kinderen in een eeuwig gezin heeft.

III.

Ondanks die leerstellige inhoud is er tegenstand. In de Verenigde Staten dalen de huwelijks- en geboortecijfers. Al bijna honderd jaar lang daalt het aandeel van de huishoudens onder leiding van een gehuwd paar, en datzelfde geldt voor het geboortecijfer. Onder onze kerkleden zijn deze cijfers veel positiever, maar ook die dalen aanzienlijk. Het is van vitaal belang dat heiligen der laatste dagen blijven begrijpen wat het doel van het huwelijk en de waarde van kinderen zijn. Dat is de toekomst waar we naar streven. ‘Verhoging is een familieaangelegenheid’, heeft president Nelson ons gezegd. ‘Gezinnen kunnen alleen door de heilsverordeningen van het evangelie van Jezus Christus verhoogd worden.’

De daling van de huwelijks- en geboortecijfers is om historische redenen begrijpelijk, maar

but Latter-day Saint values and practices should improve—not follow—those trends.

In my boyhood 80 years ago, I lived on my grandparents' farm in a setting where almost all that happened during the day was under the direction of the family. There was no television or other electronics to distract from family activities. In contrast, in today's urban society, few members experience consistent family-centered activities. Urban living and modern transportation, organized entertainment, and high-speed communication have made it easy for youth to treat their homes as boardinghouses, where they sleep and take an occasional meal but where there is far less parental direction of their activities.

Parental influences have also been diluted by the way in which most current members of the Church earn a living. In times past, one of the great influences that unified families was the experience of struggling together in pursuit of a common goal—such as taming the wilderness or earning a living. The family was an organized and conducted unit of economic production. Today, most families are units of economic consumption, which do not require a high degree of family organization and cooperation.

IV.

As parental influences diminish, Latter-day Saints still have a God-given responsibility to teach their children to prepare for our family destiny in eternity (see Doctrine and Covenants 68:25). Many of us must do this when not all of our families are traditional. Divorce, death, and separation are realities. I experienced that in the family in which I was raised.

My father died when I was seven years old, so my younger brother and sister and I were raised by a widowed mother. In the most difficult of situations, she pressed on. She was alone and broken, but with the Lord's help, her powerful teaching of the doctrine of the restored Church guided us. How she prayed for heavenly assistance in raising her children, and she was blessed! We were raised in a happy home in which our deceased father was always a reality. She taught

de waarden en gebruiken van heiligen der laatste dagen zouden die trends moeten verbeteren in plaats van ze te volgen.

In mijn jeugd, tachtig jaar geleden, woonde ik op de boerderij van mijn grootouders, en bijna alles wat er gedurende de dag plaatsvond, gebeurde binnen het gezin. We hadden geen televisie of andere elektronica om ons van gezinsactiviteiten af te leiden. De situatie in de huidige verstedelijkte samenleving is tegengesteld; slechts weinig leden hebben geregeld gezinsgerichte activiteiten. Door de verstedelijking en het moderne vervoer, georganiseerd amusement en supersnelle communicatie, is het voor jongeren makkelijker geworden om hun thuis als een kosthuis te gebruiken waar ze slapen en af en toe eten, maar waar de ouders weinig richting aan hun activiteiten geven.

De invloed van ouders is ook verwaterd door de manier waarop de meeste kerkleden tegenwoordig de kost verdienen. Een van de grote invloeden waardoor gezinnen vroeger verenigd werden, was de inspanning om een gezamenlijk doel te bereiken – zoals onontgonnen terrein cultiveren of de kost verdienen. Het gezin was een georganiseerde, geleide eenheid van economische productie. In deze tijd zijn de meeste gezinnen eenheden van economische consumptie, waar niet zo veel gezinsorganisatie en samenwerking voor nodig is.

IV.

Maar zelfs nu de invloed van ouders afneemt, hebben heiligen der laatste dagen een door God gegeven verantwoordelijkheid om hun kinderen te leren zich op onze gezinsbestemming in de eeuwigheid voor te bereiden (zie Leer en Verbonden 68:25). Velen onder ons moeten dit doen in een gezin dat niet de traditionele samenstelling heeft. Mensen scheiden, overlijden en gaan uit elkaar. Ik heb dat meegemaakt in het gezin waarin ik ben opgegroeid.

Mijn vader overleed toen ik 7 jaar was, dus mijn broertje, mijn zusje en ik werden door een weduwe opgevoed. Zij sloeg zich door de moeilijkste situaties heen. Ze was alleen met haar gebroken hart, maar met de hulp van de Heer gaf haar krachtige onderwijs in de leer van de herstelde kerk ons leiding. Ze bad vurig om hemelse hulp bij de opvoeding van haar kinderen, en ze werd gezegend! We groeiden op in een gelukkig gezin waarin onze overleden vader

us that we had a father and she had a husband and we would always be a family because of their temple marriage. Our father was just away temporarily because the Lord had called him to a different work.

I know that many other families are not so happy, but every single mother can teach of the love of a Heavenly Father and the eventual blessings of a temple marriage. You too can do this! Heavenly Father's plan assures this possibility for everyone. We are all grateful for temple marriage and for the prospective blessings of being sealed as an eternal family. Like my mother, we love to quote Lehi's promise to his son Jacob that God "shall consecrate thine afflictions for thy gain" (2 Nephi 2:2). That applies to every Latter-day Saint family, complete or currently incomplete. We are a family church.

Our doctrine and our belief in eternal families strengthen and bond us. I will never forget the promise of my maternal Grandfather Harris, when we children were living on his farm near Payson, Utah. He gave me the tragic news that my father had died in faraway Denver, Colorado. I ran into the bedroom and knelt beside the bed, crying my heart out. Grandpa followed me and went to his knees beside me and said, "I will be your father." That tender promise is a powerful example of what grandparents can do to fill in the gaps when families lose or are missing a member.

Parents, single or married—and others, like grandparents, who fill that role for children—are the master teachers. Their most effective teaching is by example. The family circle is the ideal place to demonstrate and learn eternal values, such as the importance of marriage and children, the purpose of life, and the true source of joy. It is also the best place to learn other essential lessons of life, such as kindness, forgiveness, self-control, and the value of education and honest work.

Of course, many Church members have beloved family members who do not embrace gospel values and expectations. Such members need our love and patience. In relating to one another, we should remember that the perfection

altijd een plaats had. Ze leerde ons dat we een vader hadden, dat zij een echtgenoot had, en dat we vanwege hun tempelhuwelijk altijd een gezin zouden zijn. Onze vader was gewoon tijdelijk afwezig omdat de Heer hem voor een ander werk geroepen had.

Ik weet dat veel andere gezinnen niet zo gelukkig zijn, maar iedere alleenstaande moeder kan in de liefde van een hemelse Vader en de uiteindelijke zegeningen van een tempelhuwelijk onderwijzen. Jij kunt dat ook! Het plan van onze hemelse Vader verzekert ieder van ons van die mogelijkheid. We zijn allemaal dankbaar voor het tempelhuwelijk en voor de zegeningen die een verzegeling als gezin aan elkaar ons in het vooruitzicht stelt. Net als mijn moeder halen wij graag Lehi's belofte aan zijn zoon Jakob aan dat God 'je ellende voor je welzijn [zal] heiligen' (2 Nephi 2:2). Dat geldt voor elk gezin in de kerk, of het nu volledig of momenteel onvolledig is. Wij zijn een gezinskerk.

Onze leer en ons geloof in het eeuwige gezin sterken en verbinden ons. Ik zal nooit de belofte vergeten die mijn grootvader van moederskant, opa Harris, deed toen wij als kinderen op zijn boerderij bij Payson (Utah, VS) woonden. Hij bracht me het tragische nieuws dat mijn vader in het verre Denver (Colorado, VS) was overleden. Ik rende naar de slaapkamer, knielde naast het bed en huilde tranen met tuiten. Opa volgde me, knielde naast me neer en zei: 'Ik zal je vader zijn.' Die lieve belofte is een goed voorbeeld van de dingen die grootouders kunnen doen om het gat te vullen dat ontstaat als een gezin een lid verliest of mist.

Ouders – alleenstaand of gehuwd; en anderen, zoals grootouders die deze rol voor kinderen vervullen – zijn de meesterleerkrachten. Zij onderwijzen het beste door hun voorbeeld. De gezinskring is de ideale plek om eeuwige waarden te leren en toe te passen, zoals het belang van een huwelijk en kinderen, het doel van het leven, en de ware bron van vreugde. Het is ook de beste plek om andere noodzakelijke levenslessen te leren, zoals vriendelijkheid, vergevengszindheid, zelfbeheersing, en de waarde van onderwijs en eerlijk werk.

Natuurlijk hebben veel kerkleden geliefde gezinsleden die de evangeliewaarden en -verwachtingen niet omarmen. Die gezinsleden hebben onze liefde en ons geduld nodig. We moeten in onze omgang met hen in gedachte

we seek is not limited to the stressful circumstances of mortality. The great teaching in Doctrine and Covenants 138:57–59 assures us that repentance and spiritual growth can continue in the spirit world that follows mortality. More important, as families unite to strengthen one another, we should all remember that the sins and inevitable shortcomings all of us experience in mortality can be forgiven through repentance because of the glorious and saving Atonement of Jesus Christ.

V.

Our Savior, Jesus Christ, is our ultimate role model. We will be blessed if we model our lives after His teachings and self-sacrifice. Following Christ and giving ourselves in service to one another is the best remedy for the selfishness and individualism that now seem to be so common.

Parents also have a duty to teach their children practical knowledge apart from gospel principles. Families unite when they do meaningful things together. Family gardens build family relationships. Happy family experiences strengthen family ties. Camping, sports activities, and other recreation are especially valuable to bond families. Families should organize family reunions to remember ancestors, which lead to the temple.

Parents should educate children in the basic skills of living, including working in the yard and home. Learning languages is a useful preparation for missionary service and modern life. The teachers of these subjects can be parents or grandparents or members of the extended family. Families flourish when they learn as a group and counsel together on all matters of concern to the family and its members.

Some may say, “But we have no time for any of that.” To find time to do what is truly worthwhile, many parents will find that they can turn their family on if they all turn their technology off. And parents, remember, what those children really want for dinner is time with you.

Great blessings come to families if they pray together, kneeling night and morning to offer

houden dat de volmaking waar we naar streven niet beperkt is tot de stressvolle omstandigheden van het sterfelijk leven. De grootse leer in Leer en Verbonden 138:57–59 verzekert ons dat bekeering en geestelijke groei na het sterfelijk leven in de geestenwereld voortgezet kunnen worden. Belangrijker nog, wanneer gezinsleden zich verenigen en elkaar sterken, doen we er goed aan te onthouden dat de zonden en onvermijdelijke tekortkomingen die we allemaal in het sterfelijk leven ervaren, door bekering vergeven kunnen worden dankzij de heerlijke, verlossende verzoening door Jezus Christus.

V.

Onze Heiland, Jezus Christus, is ons allergrootste voorbeeld. Wij worden allemaal gezegd als we onze levenswijze op zijn leringen en zelfopoffering baseren. Christus volgen en onszelf geven in dienstbetoon aan elkaar is de beste remedie voor de zelfzucht en het individualisme die nu zo veel lijken voor te komen.

Ouders hebben de plicht om hun kinderen niet alleen evangeliebeginselen bij te brengen, maar ze ook praktische zaken te leren. Gezinnen worden hecht als ze samen nuttige dingen doen. Samen werken in de tuin kan de gezinsrelatie opbouwen. Blijge gezinservaringen versterken gezinsbanden. Kamperen, sporten en andere recreatieve activiteiten zijn vooral waardevolle manieren om binding met andere gezinsleden te krijgen. Families moeten familiereünies houden om voorouders te gedenken, wat tot de tempel leidt.

Ouders moeten kinderen fundamentele levensvaardigheden bijbrengen, zoals werken in de tuin en klusjes doen in huis. Talen leren, is een nuttige voorbereiding voor een zending en het hedendaagse leven. Ouders, grootouders of andere familieleden kunnen kinderen in deze onderwerpen onderwijzen. Gezinnen floreren als ze samen leren en overleggen, en alle zaken bespreken die het gezin en zijn leden aangaan.

Sommige mensen zeggen misschien: ‘Daar hebben we allemaal geen tijd voor.’ Veel ouders zullen merken dat ze de tijd vinden om iets werkelijk nuttigs te doen als ze hun gezinaanzetten en hun apparatenuitzetten. En, ouders, bedenk: wat je kinderen eigenlijk aan tafel willen, is tijd met jullie.

Gezinnen die samen bidden, krijgen grote zegeningen als ze ’s morgens en ’s avonds neer-

thanks for blessings and to pray over common concerns. Families are also blessed as they worship together in Church services and in other devotional settings. Family bonds are also strengthened by family stories, creating family traditions, and sharing sacred experiences. President Spencer W. Kimball reminded us that “stories of inspiration from our own lives and those of our forebears ... are powerful teaching tools.” They are often the best sources of inspiration for us and our posterity.

I testify of the Lord Jesus Christ, who is the Only Begotten Son of God, our Eternal Father. He invites us to follow the covenant path that leads to a heavenly family reunion. The sealing powers of the priesthood, directed by the keys restored in the Kirtland Temple, bring families together for eternity (see Doctrine and Covenants 110:13–16). They are currently being exercised in a growing number of temples of the Lord throughout the world. This is real. Let us be part of it, I pray, in the name of Jesus Christ, amen.

knielen om God te danken voor hun zegeningen en Hem om hulp vragen bij hun problemen. Gezinnen worden ook gezegend wanneer ze samen naar de kerk en andere godsdienstige bijeenkomsten gaan. Gezinsbanden worden ook versterkt door familie verhalen te vertellen, familietradities te beginnen, en over gewijde ervaringen te vertellen. President Spencer W. Kimball heeft ons hieraan herinnerd: ‘Inspirerende verhalen uit ons eigen leven en dat van onze voorouders [...] zijn krachtige onderwijsmiddelen.’ Het zijn voor onszelf en ons nageslacht vaak de beste inspiratiebronnen.

Ik getuig van de Heer Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, onze eeuwige Vader. Hij nodigt ons uit om het verbondspad te volgen dat naar een hemelse familiereünie leidt. De verzegelmachten van het priesterschap, geleid door de sleutels die in de Kirtlandtempel hersteld zijn, brengen gezinnen voor eeuwig bij elkaar (zie Leer en Verbonden 110:13–16). Momenteel worden ze in een toenemend aantal tempels van de Heer over de hele wereld uitgeoefend. Dit is de werkelijkheid. Laten wij er deel van uitmaken. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.